

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 16CoCsp/1/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8224202718
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Kovaľová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2026:8224202718.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Kovaľovej, PhD. a členov senátu JUDr. Branislava Brezu a doc. JUDr. Petra Molitorisa, PhD. v spore žalobkyne: A. B., nar. X.X.XXXX, trvale bytom C. XX, XXX XX C., zastúpenej: JUDr. Martina Barnová, advokátka so sídlom Námestie SNP 538/16, Stropkov, IČO: 54061857, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpenému: JUDr. Katarína Hegedúšová, advokátka so sídlom Majerníkova 3479/3A, 841 05 Bratislava, IČO: 42185190, o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bardejov zo dňa 22.4.2025 č.k. 5Csp/68/2024-80, takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalobkyni sa priznávajú vo vzťahu k žalovanému trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd vo veci rozhodol tak, že:

„I. U r č u j e , že zmluvná podmienka v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, zo dňa 09.10.2017, v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že v prípade, ak sa spotrebiteľ dostane do omeškania s úhradou svojho dlhu podľa zmluvy, spotrebiteľ sa zaväzuje veriteľovi zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10,00 % ročne z dlžnej čiastky a úrok z omeškania vo výške 05,25 % ročne.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

II. U r č u j e , že zmluvná podmienka vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru k Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, zo dňa 09.10.2017, bod 9., v znení: „Účastníci sa dohodli, že spotrebiteľ dáva výslovný súhlas na to, aby mu veriteľ zasielal akékoľvek upomienky, SMS správy na mobilné telefóny a e-mail uvedené v žiadosti o spotrebiteľský úver, v záhlaví zmluvy, dodatočne oznámené klientom alebo zistené veriteľom, ako aj na užívateľské konto klienta vytvorené na webovej stránke veriteľa D. (upozornenie na termín splátky a iné skutočnosti). Spotrebiteľ súhlasí s tým, aby veriteľ mu posielal oznámenia aj pomocou automatizovaných prostriedkov elektronickej komunikácie bez účasti človeka.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Žalobkyni p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“

2. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX uzavretej dňa 9.10.2017 medzi žalovaným ako veriteľom a žalobkyňou ako spotrebiteľom vyplýva, že

podľa bodu 1 zmluvy žalovaný sa zaviazal poskytnúť spotrebiteľovi bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 2.100,- eur a žalobkyňa ako spotrebiteľ sa zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úrok spojený so spotrebiteľským úverom vo výške 646,80 eur, t.j. zaplatiť celkovú čiastku 2.746,80 eur.

3. V konaní bolo nepochybne preukázané, že medzi účastníkmi konania bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 9.10.2017, na základe ktorej bol žalobkyni poskytnutý zo strany žalovaného úver, ktorý sa žalobkyňa zaviazala vrátiť spolu s úrokom. Uvedené skutočnosti neboli medzi stranami sporné.

4. Právny vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným založený predmetnou zmluvou o spotrebiteľskom úvere súd posúdil ako vzťah spotrebiteľský podľa § 52 až 54 Občianskeho zákonníka a zároveň podliehajúci právnomu režimu zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. Súd vychádzal zo skutočnosti, že žalovaný mal v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere postavenie veriteľa tak, ako ho definuje ustanovenie § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z., pretože ako právnická osoba poskytol spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Žalobkyňa uzavrela predmetnú zmluvu ako fyzická osoba, pričom zo zmluvy nevyplýva, aby úver brala na účel výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania, a teda má v zmysle § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. postavenie spotrebiteľa. Predmetná zmluva je tak v zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. zmluvou spotrebiteľskou.

5. Konštatoval, že nesúhlasí s namietanou neprípustnosťou žaloby o určenie neprijateľných zmluvných podmienok. Považoval za potrebné uviesť, že pri žalobách spotrebiteľov o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky ide o osobitný druh žalôb vyplývajúci z právneho predpisu, v danom prípade z § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Súd v uvedenom smere poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28.3.2019 sp.zn. 6Cdo/27/2018.

6. Dospel k záveru, že obe žalobkyňou napadnuté zmluvné podmienky uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Z textu zmluvy je zrejmé, že ide o žalovaným vopred predformulované zmluvné dojednanie, teda zmluvná pokuta nebola vyjednaná individuálne a žalobkyňa nemala možnosť ovplyvniť toto dojednanie. Takto je dojednaná v neprospech žalobkyne, keďže vôbec nezohľadňuje sumu, s ktorou je dlžník v omeškaní, len konštatuje, že je to 10 % ročne z dlžnej čiastky. Takto paušálne dohodnutú zmluvnú pokutu je možné posúdiť ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. Tiež zdôraznil, že suma zmluvnej pokuty vo vopred predtlačenom texte úverovej zmluvy je výrazné dojednanie v neprospech iba jedného účastníka zmluvy a je neakceptovateľné dojednanie zmluvnej pokuty bez zohľadnenia výšky pohľadávky vzniknutej porušením záväzku.

7. Pokiaľ ide o bod 9. Všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru, tak súd poukazuje na rozhodnutie Národnej banky Slovenska zo dňa 26.2.2021, v zmysle ktorého bola žalovanému uložená pokuta za porušenie práv finančných spotrebiteľov a porušenie povinností v oblasti ochrany finančných spotrebiteľov podľa osobitných predpisov tým, že účastník konania porušil ustanovenie § 4 ods. 2 písm. c) v spojení s ustanovením § 7 ods. 1, ods. 4 a § 8 ods.1 písm. d) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom v čase spáchania porušenia tak, že v období od 22.9.2014 do 26.6.2018 v súvislosti so zmluvami o spotrebiteľskom úvere uzatváranými v období od 22.9.2014 do 7.12.2015, týmito zmluvami uzatváranými so spotrebiteľmi, dohodami o splátkach uzatváranými spolu s týmito zmluvami, výzvami v listoch a upomienkami vo forme listov alebo SMS správ, informoval spotrebiteľov o nepravdivej výške dlhu, zahŕňajúcej neexistujúci úrok a neexistujúci poplatok, ako dôsledok v zmluve o spotrebiteľskom úvere nesprávne uvedenej ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej len „RPMN“) v neprospech spotrebiteľa, čím zapríčinil alebo mohol zapríčiniť, že spotrebiteľia urobili rozhodnutia o úhrade dlhu, ktoré by inak neurobili a tým sa dopustil používania nekalej obchodnej praktiky. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že žalovaný v minulom období na základe takto dojednanej zmluvnej podmienky neprípustným spôsobom poskytoval spotrebiteľom klamlivé údaje. Táto podmienka je nevyvážená spôsobujúca hrubý nepomer medzi právami a povinnosťami strán sporu v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa. Nesúladne so zákonom je, aby veriteľ formou štandardnej zmluvnej podmienky prezumoval súhlas spotrebiteľa so zasielaním správ, informácií formou SMS správ a emailov. Vylúčenie skutočnej voľby spotrebiteľa, či

súhlasí s konaním dodávateľa alebo nie, považoval súd za neprijateľné. Preto táto podmienka bola posúdená ako neprijateľná v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

8. Výrok o trovách konania odôvodnil podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP.

9. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný. Poukázal, že zo žalobkyňa uzavrela so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli všeobecné podmienky poskytnutia úveru (ďalej len „VPPSÚ“). Spotrebiteľ vyhlásil, že súhlasí s obsahom tejto zmluvy, bol oboznámený s VPPSÚ, nemal k nim žiadne výhrady, zaviazal sa ich dodržiavať a súčasne potvrdil prevzatie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, vrátane VPPSÚ. Tieto VPPSÚ sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere. Žalovaný si tak s predložením zmluvy, ako aj VPPSÚ splnil informačnú povinnosť vo vzťahu k dlžníkovi, ako aj podmienku písomnej formy zmluvy o úvere. Ak žalobkyňa nadobudla pocit, že po podpise zmluvy podpísala nevýhodnú zmluvu alebo že odplata, úrok, či ročná percentuálna miera nákladov je vysoká, mala právo od zmluvy odstúpiť do 14 kalendárnych dní odo dňa uzavretia zmluvy. V prípade žalobkyne ide o osobu, ktorá má rozumové schopnosti na úrovni primerane spôsobilej osoby vnímať a posúdiť zmysel konania. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 9Co/343/2013 a rozsudok Súdneho dvora EÚ C-361/04 vo Claude Ruiz – Picasso a ďalší, podľa ktorého priemerný spotrebiteľ vykazuje najvyšší stupeň pozornosti vo chvíli, keď si pripravuje a realizuje svoj výber medzi rôznymi výrobkami dotknutej kategórie.

10. Žalovaný poukázal aj na ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka, § 137 CSP a skutočnosť, že žalobkyňa podala žalobu v zmysle § 137 písm. d) CSP, teda o určenie právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu. Nepreukázala, z akého osobitného predpisu vyplýva domáhať sa určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky. V zmysle predchádzajúcej právnej úpravy bolo možné zo strany súdov oprieť sa o časť ustanovenia § 80 písm. c) O.s.p., ale takéto slovné spojenie sa v CSP vôbec nenachádza, čo znamená, že CSP vôbec nepripúšťa žalobu o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Žaloba, ktorou žalobca uplatňuje nárok, nie je formulovaná na určenie, či tu právo je alebo nie je, ale ako žaloba na určenie právnej skutočnosti. Takéto určenie právnej skutočnosti, ako to vyplýva z ustanovenia § 137 písm. d) CSP je možné len vtedy, ak vyplýva z osobitného predpisu. Za takýto právny predpis nemožno považovať zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, ktorý v žiadnom zo svojich ustanovení nepripúšťa žalobu o určenie právnej skutočnosti. Rovnaký názor zastáva aj Okresný súd v Žiline v rozsudku sp.zn. 17Csp/52/2016.

11. Zdôraznil, že v prípade, ak by súd aj určil neprijateľnú zmluvnú podmienku, nevyriešilo by to s konečnou platnosťou stav právnej neistoty medzi sporovými stranami, pretože to možno len v konaní o návrhu na plnenie. Rovnaká otázka neprijateľnosti zmluvnej podmienky v prípade uhradenia zmluvy bola riešená v konaní na Okresnom súde Prešov sp.zn. 11Csp/244/2017, ktorý žalobu zamietol a konštatoval, že niet dôvodu na vyslovenie neprijateľnej zmluvnej podmienky v individuálnom spotrebiteľskom spore, ak zmluvný vzťah medzi stranami je ukončený plnením a súd nevyhovie žalobe o plnenie, ktoré súvisí s neprijateľnou zmluvnou podmienkou, keďže aktuálny sporový poriadok umožňuje podať žalobu o určenie právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

12. Ochranu spotrebiteľov pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami poskytuje predovšetkým konanie o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach upravená v § 301 až § 306 CSP, v ktorom príslušný súd skúma v § 31 CSP neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách.

13. Poukázal, že v danom prípade zmluvný vzťah medzi stranami bol ukončený splnením záväzku žalobkyne z úverovej zmluvy ešte v roku 2010 a je nemysliteľné, aby po 7 rokoch od ukončenia zmluvy sa mal súd zaoberať neprijateľnosťou zmluvnej podmienky v individuálnom spotrebiteľskom spore. Totožný právny záver vyplýva aj z rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 13Co/17/2015. Uviedol, že v inom súdnom konaní Krajský súd v Prešove vyslovil názor, že časový aspekt pri uplatnení nároku na vyslovenie neprijateľnej zmluvnej podmienky nie je rozhodujúci s poukazom na argumentáciu Súdneho dvora EÚ vo veci „Cofidis“. Túto argumentáciu žalovaný nepovažuje za náležitú, keďže spomínaný rozsudok C-473/2000 sa týkal toho, že sa nemá aplikovať vnútroštátna procesná úprava stanovujúca procesnú lehotu na uplatnenie takého nároku, avšak z rozhodnutia vyplýva, že príslušná právna veta sa uplatňuje v konaní začatom predajcom alebo dodávateľom proti spotrebiteľovi. To znamená, že vzťahuje sa na spory, v ktorých dodávateľ uplatnil nárok na plnenie voči spotrebiteľovi. V tomto prípade, ak by súd vyhovel žalobe na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré by vzniklo v dôsledku neprijateľnej zmluvnej

podmienky, tento záver jasne vyplýva aj z citovaného ustanovenia § 298 CSP. Súd dodáva, že uvedený názor korešponduje aj s názormi tvorcov CSP.

14. Zároveň žalovaný poukázal, že ide o naplnenie Článku 5 CSP, zjavné zneužitie práva, ktoré nemôže požívať ochranu, a preto navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

15. K podanému odvolaniu sa vyjadrila žalobkyňa. Uviedla, že súd prvej inštancie správne posúdil skutkový stav, prihliadol na osobitý spotrebiteľský charakter sporu a na skutkový stav použil aj správnu právnu normu. Poukázala na právnu vetu uznesenia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo/27/2018 z 28.3.2019: „Žaloba, ktorou sa žalobca (majúci v právnom vzťahu, ktorého sa vec týka, postavenie spotrebiteľa) domáha vyslovenia (určenia) neprijateľnosti zmluvných podmienok, resp. vyslovenia (určenia) ich neplatnosti z dôvodu neprijateľnosti, nie je určovacou žalobou v zmysle § 137 ods. 1 písm. c) C. s. p. Ide o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch (§ 53 ods. 1, ods. 4 a 5 a § 53a Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z.). V prípade takejto žaloby nie je preto potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem.“

16. Uviedla, že z úniovej, ale aj vnútroštátnej právnej úpravy vyplýva, že súd môže žalobu o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky zamietnuť len v prípade, ak zistí, že sa v súdnej veci nejedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku.

17. K žalovaným namietanej dobe uplatnenia neprijateľnosti zmluvných podmienok uviedla, že súd je povinný rozhodnúť o neprijateľnosti tejto podmienky obsiahnutej v zmluve, aj keď ide o podmienku, ktorá je už v dobe rozhodovania súdu neplatná, aj keď už nie je používaná. V tejto súvislosti poukázala na uznesenie Ústavného súdu SR III.ÚS/124/2020: „Spotrebiteľ má právo, aby jeho právne postavenie nebolo spochybňované existenciou neprijateľnej zmluvnej podmienky a v tomto slova zmysle nie je rozhodujúce, či dochádza aj k uplatneniu práv na plnenie vyplývajúcich z takejto neprijateľnej podmienky (posudzuje sa, či zmluvná podmienka je z objektívneho hľadiska spôsobilá negatívne zasiahnuť do práv spotrebiteľa), ako ani to, kedy sa spotrebiteľ domáha určenia zmluvnej podmienky za neprijateľnú, t. j. či tak činí počas plnenia záväzkov zo zmluvy alebo až následne.“

18. Ďalej poukázala aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6CoCsp/16/2024 ohľadom tvrdenia žalovaného, že predmetný nárok je zneužitím práva a navrhla napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať náhradu trov odvolacieho konania.

19. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“), príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonnej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke súdu a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

20. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným porušením práva na spravodlivý proces a nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd SR II.ÚS/78/05).

21. Podľa § 53 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak obchodník nepreukáže opak,

zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi obchodníkom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

22. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

23. Podľa § 53a ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie obchodníkovi z dôvodu takejto podmienky, obchodník je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Obchodník má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca obchodníka. Ak sa rozhodnutie súdu podľa odseku 1 týka len časti zmluvnej podmienky, obchodník je povinný splniť povinnosť uvedenú v odseku 1 v rozsahu tejto časti.

24. Podľa § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

25. Podľa § 298 ods. 1, ods. 2 CSP, súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná obchodníkom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou. Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie obchodníkovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

26. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 258/2001 Z.z.“) platnom a účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

27. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z., pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere musí byť spotrebiteľ písomne oboznámený so zmluvnými podmienkami podľa § 4. Na požiadanie musí veriteľ poskytnúť spotrebiteľovi ďalšie doplňujúce informácie.

28. Podľa § 4 ods. 3 písm. c) zákona č. 258/2001 Z.z., zmluva ďalej obsahuje podmienky, za ktorých možno použiť zmenku alebo šek.

29. Podľa § 4 ods. 7 zákona č. 258/2001 Z.z., ak spotrebiteľ použije na splnenie záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zmenku alebo šek, musí si veriteľ počínať tak, aby boli zachované všetky práva spotrebiteľa, ktoré vyplývajú zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru.

30. Podľa § 4 ods. 8 zákona č. 258/2001 Z.z. veriteľ zodpovedá za škodu vzniknutú spotrebiteľovi porušením odseku 7 veriteľom.

31. Súdny členský štát môžu judikovať, ktoré zmluvné podmienky sú nekalé (porov. C 237/02, *Freiburger Kommunalbauten*, cit.: „Vnútroštátnemu súdu prislúcha určiť, či zmluvná podmienka, ako je tá, ktorá je predmetom sporu vo veci samej, spĺňa kritériá požadované nato, aby ju bolo možné kvalifikovať v zmysle článku 3 ods. 1 smernice 93/13 ako nekalú.“). Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany hrubú nerovnováhu. Znak neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. Za neprijateľnú sa považuje aj zmluvná podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch). Neprijateľnú zmluvnú podmienku súd nemodifikuje. Nič by neodradzovalo nečestného dodávateľa od pokračovania v používaní neprijateľnej zmluvnej podmienky, keďže by súd zmenou zmluvnej podmienky vlastne udržiaval nečestnú obchodnú prax (porovnaj rozsudok Súdneho dvora vo veci C-618/10).

32. Základnou charakteristikou neprijateľných podmienok je, že spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. To znamená, že dodávateľovi priznávajú silnejšie právne postavenie ako spotrebiteľovi. Nekalosť zmluvných dojednaní je v takomto prípade potrebné posúdiť s ohľadom na povahu plnenia (tovaru alebo služieb) zo zmluvy, na všetky okolnosti v dobe uzavretia zmluvy a všetky ostatné podmienky spotrebiteľskej zmluvy alebo inej zmluvy, od ktorých je spotrebiteľská zmluva závislá.

33. Podľa rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-96/14, Súdny dvor konštatoval, cit.: „Článok 4 ods. 2 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle, že podmienka obsiahnutá v poisťovnej zmluve, ktorej cieľom je zaručiť uhrádzanie dlžných splátok veriteľovi v prípade úplnej práceneschopnosti dlžníka, patrí pod výnimku uvedenú v tomto ustanovení len v prípade, že vnútroštátny súd konštatuje po prvé, že vzhľadom na povahu, všeobecnú štruktúru a ostatné ustanovenia zmluvného rámca, do ktorého patrí, ako aj jej právny a vecný kontext táto podmienka vymedzuje základný prvok tohto rámca, ktorý ako taký charakterizuje, a po druhé, že táto podmienka je formulovaná jasne a zrozumiteľne, to znamená, že je pre spotrebiteľa zrozumiteľná nielen z gramatického hľadiska, ale že zo zmluvy jasne vyplýva aj konkrétne fungovanie mechanizmu, ktorého sa dotknutá podmienka týka, ako aj vzťah medzi týmto mechanizmom a mechanizmom stanoveným ostatnými podmienkami, aby bol tento spotrebiteľ schopný na základe jasných a zrozumiteľných kritérií posúdiť hospodárske dôsledky, ktoré z toho pre neho vyplývajú.“

34. V danom prípade sa žalobkyňa predmetnou žalobou domáhala voči žalovanému určenia, že zmluvná podmienka v zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 9.10.2017 v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že v prípade, ak sa spotrebiteľ dostane do omeškania s úhradou svojho dlhu podľa zmluvy, spotrebiteľ sa zaväzuje veriteľovi zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10,00 % ročne z dlžnej čiastky a úrok z omeškania vo výške 05,25 % ročne.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a ďalej určenia, že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru k Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, zo dňa 9.10.2017, bod 9., v znení: 4 „Účastníci sa dohodli, že spotrebiteľ dáva výslovný súhlas na to, aby mu veriteľ zasielal akékoľvek upomienky, SMS správy na mobilné telefóny a e-mail uvedené v žiadosti o spotrebiteľský úver, v záhlaví zmluvy, dodatočne oznámené klientom alebo zistené veriteľom, ako aj na užívateľské konto klienta vytvorené na webovej stránke veriteľa D. (upozornenie na termín splátky a iné skutočnosti). Spotrebiteľ súhlasí s tým, aby veriteľ mu posielal oznámenia aj pomocou automatizovaných prostriedkov elektronickej komunikácie bez účasti človeka.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Zároveň navrhovala priznať náhradu trov konania.

35. K neprijateľnosti prvej zmluvnej podmienky poukazovala, že zmluvnú pokutu si so žalovaným nedojednala, bola zakomponovaná do úverových podmienok, na pripravenom tlačive, nemohla ju žiadnym spôsobom ovplyvniť.

36. Vo vzťahu k ďalšej neprijateľnej zmluvnej podmienke poukazovala na rozhodovaciu činnosť okresných súdov v obvode krajského súdu, ale tiež aj rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3CoCsp/33/2022, podnet Ministerstva spravodlivosti SR, Komisie na posudzovanie podmienok

v spotrebiteľských zmluvách o nekalých obchodných praktikách predávajúcich z 11.12.2012, na odôvodnenie bodu 10.2.: „Komisia posúdila zmluvné podmienky ako nevyvážené, ktoré v rozpore s požiadavkou dobrej viery zakladajú hrubý nepomer v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 OZ). Predmetné zmluvné podmienky umožňujú nepredvídateľné konanie dodávateľa spojené s neistým postavením spotrebiteľa v danom zmluvnom vzťahu. Komisia nepovažuje za primerané a v súlade s požiadavkou dobrých mravov, aby dodávateľ formou štandardnej zmluvnej klauzuly prezumoval súhlas spotrebiteľa s nahrávaním telefónnych hovorov, zasielaním správ, informácií a inej obchodnej komunikácie. Vylúčenie skutočnej možnosti voľby spotrebiteľa, či súhlasí s konaním dodávateľa alebo nie, považuje Komisia za neprijateľné.“ K tomu dodala, že predmetná zmluvná podmienka neobsahuje žiadne obmedzenia, ktoré by umožňovali brániť dodávateľovi nadmerne obťažovať spotrebiteľa rozsahom komunikácie, čo sa týka jej obsahu, početnosti, používania v dňoch pracovného pokoja a voľna, prípadne dennej doby, v ktorej by mohla byť komunikácia uskutočňovaná, pričom nadmerné obťažovanie umožňuje aj slovné spojenie „a iné skutočnosti“, keď v tejto časti je sporné, k čomu vlastne dal spotrebiteľ súhlas, čo sa týka určitosti tohto súhlasu ako platného prejavu vôle.

37. Žalovaný poukazoval, že so žalobkyňou uzatvoril 4.3.2009 zmluvu o úvere, na základe ktorej žalobkyni bol poskytnutý úver vo výške 600,- eur, ktorý záväzok uhradila v celom rozsahu, a preto by takýto rozsudok nezakladal žiadne nové práva alebo povinnosti a nebol by aplikovateľný. Prvoinštančný súd vykonal dokazovanie predmetnou zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 9.10.2017 a správne zistil, že právny vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným je vzťahom spotrebiteľským podľa § 52, § 54 Občianskeho zákonníka.

38. Odvolací súd k námietke žalovaného o neprípustnosti predmetných žalôb, správne poukázal, že ide osobitý druh žalôb vyplývajúci z právneho predpisu, v danom prípade z § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a v tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo/27/2018, s ktorým konštatovaním sa aj odvolací súd v danej veci stotožňuje.

39. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

40. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

41. Podľa § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

42. S poukazom na uvedené zistenia vo vzťahu k odvolacím námietkam žalovaného odvolací súd uvádza, že v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré žalobe vyhovel.

43. Rozhodnutie súdu prvej inštancie nemožno preto považovať za svojvoľné a zjavne neodôvodnené.

44. Ďalšie odvolacie argumenty žalovaného odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné,

aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS/251/04, III.ÚS/209/04, II.ÚS/200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu odvolateľa, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie veci teda odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

45. Súd prvej inštancie vo veci vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav aj správne rozhodol, preto odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil (§ 387 CSP).

46. Pokiaľ ide o určenie neprijateľných zmluvných podmienok nepochybil súd prvej inštancie pokiaľ určil, že predformulované zmluvné dojednania nespĺňajú charakter individuálneho dojednania ustanovenia úverovej zmluvy a žalobkyňa nemala možnosť ovplyvniť toto zmluvné dojednanie. Zmluvná pokuta nebola dohodnutá zákonným spôsobom, a to najmä v zmysle nereflektovania závažnosti porušenia zmluvnej povinnosti, na ktoré by sa mala aplikovať.

47. Nemožno súhlasiť ani s námietkami žalovaného spočívajúcimi v tom, že nie je naplnená požiadavka uvedená v § 137 písm. d) CSP, pretože toto určenie je možné len vtedy, ak vyplýva z osobitného predpisu. Z § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. vyplýva, že spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, čo je nepochybne osobitný predpis, kedy nie je potrebné preukazovať naliehavý právny záujem.

48. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešná žalobkyňa má nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu k žalovanému vo výške 100 %.

49. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).